

Jaune Toujours - '20sth'

RE: introducing

Hoera! Jaune Toujours bestaat twee decennia. Of toch ongeveer. Daar mag een feestje aan vastgeknoopt worden. Ruimschoots twintig jaar muziek. De band bezet een unieke positie in het muzieklandschap; omdat ze altijd een feestje bouwen, maar vooral omdat ze bij de creatie van muziek steeds oog hadden voor sociaal engagement en de mix van verschillende talen, genres en stijlen als mestizo, fanfare, brass, rock, chanson, ska, enz. Een heerlijke hutsepot, maar altijd onmiskenbaar Jaune Toujours.

In een recent interview geeft Piet Maris te kennen dat de groep eigenlijk al vijfentwintig jaar bestaat. Vandaar ook '20sth', dat staat voor "20 something". De eerste paar jaren waren ze een studentenband. Pas nadat Maris naar Brussel verhuisde, kwam er echt schot in de zaak. **Jaune Toujours** blijft onmiskenbaar verbonden met die stad, die in die twintig jaar op veel vlakken veranderd is.

Nu brengt de band een verzamelalbum op de markt; een dubbelaar zowaar, met op twee schijfjes een verzameling

van singles en een hele hoop extra's (live-opnames, remixen, demo's, b-kantjes). Die vormt de ideale binnenkomer in de wereld van de groep.

Warmte, engagement en spelplezier is waar Jaune Toujours voor staat. De groep heeft er altijd een punt van gemaakt om letterlijk dicht bij de muzikfans te staan. Ze beseffen meer dan wie ook dat een muzikantenbestaan vaak precair en onzeker is.

Ooit begon Jaune Toujours met releases op cassette, die dan creatief verpakt werden als waren het luciferdoosjes. Daarna volgen de eerste ep's ('O' uit 1998) en het debuut 'Brusk', waarop de groep onder meer reageert op de uitwijzingen van asielzoekers en de rassenrellen in Kuregem (Anderlecht). Uit dat album selecteerden ze *Voor Wat Het Is* en single *Maravilloso*, twee nummers waarop de Nederlandse kleinkunst door een wereldmuziekbril werd bekeken.

Stilaan kwamen er tournees op gang. In 2002 verscheen 'Camping Del Mundo', het eerste album op het eigen label Choux De Bruxelles, waaruit de titeltrack werd geselecteerd. Qua sound teerden ze hier op folk en punk, gedragen werden door een lustige blazerssectie.

Op 'Barricade' (2004) was er naast accordeons ook ruimte voor deep-ska en dubinvloeden. Singles *Ici Bxl*, opener en ode aan de hoofdstad van het surrealisme, *Tout Le Monde* en vooral *Réfugiés Sans Frontières*, een hymne over de machteloosheid binnen de asielproblematiek, zetten zowel de Brusselse roots als het wereldse engagement in de verf.

Een jaar later herwerkt de groep het repertoire van de Belgische groep Madou (1982) tot Madou/Madouce samen met zangeres Vera Coomans. En nog geen jaar later werkten ze samen met zangeres Laila Amézian en gingen ze aan de slag met een Arabo-Andalusisch repertoire. Het toont aan hoe polyvalent deze Brusselse bende is.

In 2006 werken ze samen met Radio Transit, een groep asielzoekers en migranten waaronder Afrozquad, Mec Yek, Charles Blackman, Kinch en anderen. Diversiteit was toen al een realiteit in hun muziek. *Niets Is Voor Altijd* (met Vera Coomans) en de Radio Transit-remix van *Refugiés Sans Frontières* getuigen daarvan op deze verzamelaar.

Uit de live-release 'CluB' (2007) werd *Quoi* gevist, waarmee ze hun reputatie als partyband onderstreepten. *Bienvenue Chez Moi* en de cover van *Song 2* (Blur) stammen uit het album 'Kolektiv' (2009). *La Rue* is dan weer één van de catchy punksongs waarin drums en brass met accordeon en ska vermengd worden. Het herwerkte *Ici Bruxelles/Brussel Hier* komt uit 'Re:Plugged', een remixalbum. Uit 'Routes' haalden ze het olijke *Hop On* en het door chanson beïnvloede *Si J'Étais Toi*. Die plaat verwijst in een trek door naar alle plekken waar ze al optraden (Benin, Canada, Spanje, Hongarije,...).

C'est Parti, dat het album opent, en *All Eyes* typeren de band misschien nog het best. De groep blijft open staan voor wat er op hun weg verschijnt. Brussel blijft een smeltkroes, maar heeft het niet gemakkelijk. De aanslagen en de vluchtelingencrisis hebben duidelijk sporen nagelaten.

Maris en co houden van het kleinschalige, van het volkse: tussen de mensen zitten, muziek maken en die verhalen bundelen; zoals op deze compilatie. Door hun autonomie slagen ze erin om een zekere continuïteit te handhaven. Maris speelt in verschillende bands en kan als muzikant allerlei richtingen uit. *Hop on* dus naar nog eens twintig jaar Jaune Toujours!